

Sygn. akt II CSK 360/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku G. H.

przy uczestnictwie A. H.

o podział majątku wspólnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w K.

z dnia 26 września 2013 r., sygn. akt VII Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i oddala
wniosek wnioskodawcy o zasądzenie od uczestniczki kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 września 2013 r. Sąd Okręgowy w K. zmienił postanowienie Sądu Rejonowego w D. z dnia 20 grudnia 2012 r. w ten sposób, że z punktu 1 usunął podpunkt 10 dotyczący kwoty 90 000 funtów brytyjskich i ogólną wartość majątku podlegającego podziałowi ustalił na 172 170 zł.

W skardze kasacyjnej uczestniczka zarzuciła naruszenie art. 382 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., art. 233 k.p.c. w zw. z art. 231 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

We wniosku powołano przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

W ocenie skarżącej, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ponieważ zaskarżony wyrok narusza interes uczestniczki, stwarzając fikcję prawną na jej niekorzyść poprzez uznanie, że w trakcie małżeństwa, strony prowadzące prężnie prosperujące przedsiębiorstwo, nie mogły odłożyć oszczędności w wysokości 90 000 funtów.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że uzasadnienie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga powołania się na kwalifikowaną postać naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego i przeprowadzania wywodu zmierzającego do wykazania tej wadliwości. Oczywiście naruszenia ma miejsce wówczas, gdy jest ono widoczne

prima facie, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby badania szczegółów czy dokonywania pogłębionej analizy tekstu wchodzących w grę przepisów i doszukiwania się ich znaczenia. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje przy tym samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. orzecznictwo przytoczone w motywach postanowienia Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, Lex nr 1232793). Podniesione przez skarżącą zarzuty procesowe nie uzasadniają stanowiska o oczywistej zasadności jej skargi. Istotna część zarzutów dotyczy naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 233 i art. 231 k.p.c. poprzez poczynienie błędnych, zdaniem skarżącej ustaleń faktycznych. Tymczasem kwestionowanie ustaleń faktycznych i oceny dowodów w postępowaniu kasacyjnym jest niedopuszczalne (art. 398³ § 3 k.p.c.). Z kolei zarzuty wytykające nieprawidłowości w sporządzeniu uzasadnienia przez Sąd Okręgowy pomijają rzeczywistą treść uzasadnienia Sądu drugiej instancji, która - jakkolwiek jest lapidarna - zawiera jednak podstawowe elementy pozwalające na odczytanie jakie były motywy odmiennej oceny dowodów dokonanej przez Sąd odwoławczy i jaki materiał dowodowy był przez ten Sąd poddany ocenie.

Z tych przyczyn przesłanka oczywistej zasadności skargi nie została wykazana. Okoliczności sprawy nie wskazują także na występowanie innych przesłanek przedsądu (art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z treści art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1, art. 13 § 2 i art. 520 § 1 k.p.c.

[aw]